

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeu*s*
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLIV. An veram tentationem quis superare poßit solis naturae viribus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

paria; proinde seruato uno, non continuò seruari omnia possunt.

Dein occurruunt aliquando plura simul obseruanda; vt in oratione si occurat tentatio. &c.

QVÆSTIO XLIV.

*An veram Tentationem quis super-
re posset solis naturæ viri-
bus?*

PELAGIANI duo afferebant. 1. Sine Dei auxilio, solis lib. arb. viribus posse vinci tentationes sic, vt vincendo etiam commerteri vitam beatam quis possit.

2. Vel in ipso æstu temptationum seruari omnia precepta moralia post solis naturæ viribus. Teste S. Hieron. l. 2. in touinian. &c.

SVADENT PELAGIANI istis. 1. apud S. Hieron. Liberi arbitrii nos condidit Deus; nec ad virtutem, nec ad vitia necessitate trahimur. Alioquin ubi necessitas, neque damnatio, neque corona est.

2. Iac. 1. Vnde quisque tentatur à concupiscentia sua abstractus & illestitus: ut Naturaliter, Gen. 4. Sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illius: ergo naturæ viribus temptationi resisti potest.

3. Hodie: Voluntas non potest necessitari à passione, ait S. Tho. 1. 2. q. 10. a. 3. nisi passio rationem penitus absorbeat: ergo manente libero rationis iudicio potest temptationi resisti.

AVTOR. Nemo temptationem grauiorem vincere naturæ viribus solis sic potest, vt vincendo quid prome-reatur. Grauior autem dicitur, quæ naturæ vires superat; nam his par, aut inferior non opus habet speciali auxilio vt vincatur; Ut mereatur tamen quid ad salutem vincens temptationem simpliciter eget gratias; nam ad meritum supernaturale non pertingit natura.

1. Teste S. Scripturæ. Sap. 8. Nemo potest esse continens, nisi Deus det. At continere, dum abest tentatio difficile nō est. Deinde istud, 1. Cor. 10. Fidelis De-

us, qui nō patietur vobis tentari supra id, quod potestis: indicat tentationes posse supranaturæ vires excrescere. Proinde, Mat. 26. Orate, ne intretis intentionem. Mat. 6. Et ne no inducas in temptationem. Ps. 27. In te eripiar à temptatione.

2. Sic & Ecclesiæ Traditio docet: Ut Synodus Palæstina apud Aug. ep. 106. Mileuitana apud Aug. ep. 26. Innocentius I. ad Conc. Carthag. apud Aug. ep. 91. pluresque Papæ & S. Patres, Chrys. Ambr. Hier. &c.

Demum ideo Ecclesiæ mos nil perinde frequentat sœpè, ac, Deus in adiutorium meum intende. &c. Ut in hac die ad nullum declinemus peccatum; Ne nos apprehendat callidus tentator. &c. quæ Specialis auxiliij necessitatem testantur.

DICO AD I. ex S. Aug. l. de nat. grat. c. 65. Loqui S. Hieronymum de natura, vt erat à Deo condita; non devicta. Dein, hæc non trahitur necessitate, quæ ab implorata adiunatur gratia.

AD II. Superior pars animæ naturaliter imperat inferiori; non quidem despotice, ceu seruus domino, vt parere cogatur; sed politice, ceu populo Magistratus. Nam potest rebellare appetitus rationi, abutens libero arbitrio. Vnde Ratio non tam dominando, quam alliciendo debet eumducere. Quia Inferior diu viget antè, quam euigilet ratio; vnde rationis iugo peragrè assuecit: habetque obiecta sensuum bona præsentia; at ratio futuris pascitur in spe.

AD III. Significat D. Tho. non necessitari physicè voluntatem, scil. determinatam quasi ad vnum, sicut brata: Necessestatur tamen Moraliter, b'andi-

tiis, apparentiis fucatis. &c. Dein non
ait S. Tho. eam simpliciter necessita-
ri; sed si rationem contingat absor-
beri,

QVÆSTIO XLV.

*An homo sine fide, cum, vel sine auxilio
speciali, posset bonum morale per-
ficere, si nulla urgeat ten-
tatio?*

LUTHERANI, ut Kemnitius, ac similes; i-
tem CALVINIANI contendunt, Opera om-
nia infidelium mera esse peccata; etiam ea,
qua cum speciali auxilio Dei fecerint. At-
que hoc negare, esse hæresin Pelagianam.
Calvinus Inst. 3. c. 15. Melanch. in Apol. Conf. Aug. de iustific.

SVADENT multis. 1. LUTHERAN. Kemni-
tius: Scriptura docet, opera omnium impio-
rum dispicere Deo, quamvis speciosissima.
Isa. 1. & 66. Prou. 15. Incensum abominatione est; &
solemnitates vestras odit anima mea.

2. Caluinus & Kemnitius Gen. 6. *Omne
figmentum cordis humani tantum est malum.* Sic
enim ipsi verterunt.

3. Psal. 131. *Omnes declinaverunt, simul inuti-
les. &c.*

4. Psal. 61. *Mendaces filii hominum, ut decipi-
ant ipsi de vanitate in id ipsum, id est, vanitate le-
uiores. &c.*

5. Mat. 7. *Non potest arbor mala bonos fructus
facere, id est, homo impius: sic & Matth. 12.
Luc. 6.*

6. Ioan. 3. *Quod natum est ex carne, caro est; at
caro tota mala est.*

7. Ioan. 15. *Sine me nihil potestis facere.*

8. Rom. 14. *Omne, quod non est ex fide, pecca-
rum est. &c. Plura talia Bell. l. 5. c. 10.*

AVTOR. Infidelis sine fide, sine
gratiæ auxilio speciali, aut etiam cum
hoc potest. Moralia opera bona face-
re, si nulla urget eum tentatio: Non

igitur omnia infidelium opera sunt
peccata.

1. Sic Scriptura in *Antichristo. p. 4.
q. 26.*

2. Ita consensus habet S. Patrum:
Basil. Chry. Hieron. *Aug. l. 5. Ciu. c. 15.*
ait, Deum Romanis orbis imperium
dedisse, vt hac in vita morales eis vir-
tutes remunera retur.

NOTA: Quod infidelis potest solis
naturæ viribus obseruare præceptum
secundum substantiam operis: patet
quest. 43. etiam cum peccato: vt si re-
stituat depositum, quò ille despolie-
tur. At bonum morale cum peccato
fieri non potest: ideo hoc facere, ma-
ius est illo. Quò deterior est in hoc
Lutheri-caluiniana hæresis; quam in
isto Pelagiana.

3. RATIO fauet. 1. *Ab absurdo.* Quia si
infideles non possent ullum facere o-
pus bonum; ergo satius eis foret, re-
moto præcepto, opera ex obiecto bo-
na non facere; nam faciendo peccat,
vt aiunt: non faciendo non peccarent.

2. Deinde: Si infidelium omnia opera fo-
rent peccata, id fieret, i. *Vel quia de-
esseret eis finis, ut non fierent propter
Deum:* At naturaliter cognoscunt
Deum esse, curam habere nostri; er-
go & moralia bona facere possunt, vt
obediant Deo. Neque necesse est,
omnia in Deum referre explicitè. 2.
*Vel quia sunt à peccatore, sicut à sua
causa inficiuntur, licet in se bona sint;
vt vult Kemnitius:* At opus in se bonū
nequit à malitia causæ infici, nisi ex
malitia processerit. Vnde impudicus
potest eleemosynam dare. 3. *Vel quia
bona opera non habent proportionē
cum viribus naturæ:* Athæc in puris
natu-